

CAPUT III.

De Suspensione et Degradatione.

DUBIUM I.

Quid sit Sensusio: quotuplex,
et unde dignoscendum qualis et quanta sit.

312. *Quid est suspensio, et quis suspendi aut suspendere potest.* — 313. *An peccet graviter, exercens actum a quo est suspensus.* — 314. *Dub. 1. An incurrat irregularitatem, si suspensio sit facta ad tempus.* — *Dub. 2. An episcopus suspensus a pontificalibus incurrat irregularitatem, pontificalia exercendo. Et quid, si Missam solemniter celebret.* — *An sacerdos suspensus non toleratus invalide absolvat. Quid, si toleratus, vel si sit suspensus tantum ab Ordine.* — 315. *Quot modis possit ferri suspensio.* — 316. *Qualitas suspensionis ex quo colligatur (Vide resolutiones apud Busenbaum).* — *Dub. 1. An suspensus a beneficio possit, cum sit pauper, retinere fructus.* — *Dub. 2. An suspensus a beneficio, censeatur suspensus etiam a beneficiis quae possidet in aliena dioecesi.* — 317. *An suspensa communitate, sint singuli suspensi; et an isti incurrant irregularitatem.* — *An suspensio debeat ferri in scriptis.*

312. — « Resp. 1°. Sensusio est censura, qua clericus functiones aliquas ecclesiasticas exercere prohibetur. — Vide Bonacina¹, Laymann².

« Unde resolves:

« 1°. Solus clericus potest suspendi.

« 2°. Suspendere possunt, qui possunt « ferre censuras ».

313. — « 3°. Ex genere suo, et nisi paritas vitas materiae excuset, est peccatum « grave, exercere actum per suspensionem prohibitorum: unde et irregularitatem inducit.

« Si tamen suspensus toleratus se non ingerat in tales functiones, sed ab aliis propter utilitatem requiratur; probabiliter non peccat, cum alii licite requirant. « Immo, etsi nominatim sit denunciatus « et non toleratus, alii tamen non tenentur

¹ Disp. 3, de Suspens., part. 1, num. 1. — ² Lib. 1, tr. 5, part. 3, cap. 1, num. 1. — *Avila*, part. 3, disp. 2, dub. 4, v. *Ex dictis*. — *Henriq.*, lib. 13, cap. 33, n. 3. — *Suar.*, de Censur., disp. 26, sect. 2, n. 7. — *Sayr.*, lib. 4, cap. 11, n. 6 et 7. — ³ Disp. 3, de Suspens., punct. 4, n. 4. —

⁴ Tr. 29, disp. 4, punct. 6, num. 8. — ⁵ De Poenis eccl., num. 252. — ⁶ Tract. 10, cap. 5, num. 14. — *Coninck*, de Censur., disp. 15, dub. 2, n. 17. — *Avila*, loc. cit. — *Bonac.*, loc. cit., num. 4. — ⁷ Loc. cit., num. 252. — ⁸ Loc. cit., cap. 5, n. 12.

313. — *a)* Sayrus et Henriquez dicunt non peccare eos qui audiunt Missam suspensi denunciati, modo non induxerint.

b) Laymann, lib. 1, tr. 5, part. 3, cap. 1, n. 7, scribit: « Ex vi censurae suspensionis non tenentur fideles vitare suspensum etiam denunciatum... Quamvis lex charitatis postulat, ut clericum ob officio suspensum, sine

causa non inducam v. g. ad celebrandum, quando is sine peccato et irregularitatis nota celebrare non potest ».

c) Collet, de Censur., part. 2, cap. 2, art. 1, qu. 4, ex Bonacina hoc refert; non tamen ei adhaeret. « Ut ut sit... inquit, fatetur [Bonacina] non incurrere censuram sic communicantem ».

« sub mortali eum vitare, nisi censeantur « cooperari actui a quo suspensus est; « unde audire ejus Missam non erit peccatum (saltem mortale), si non inser- « vias *a)*. — Ita probabiliter Avila, Hen- « quez, Suarez, Sayrus apud Bonacina³; « etiam Laymann *b)* ».

Et ita communius et verius tenent Palaus⁴, Holzmann⁵; et Salmant.⁶ cum Coninck, Avila, etc.: qui recte addunt, esse omnino licitum audire Missam a sacerdote suspenso (contra Contin. Tournely^{c)} cum Bonacina). Limitat tamen Holzmann⁷, nisi scandalum interveniret.

Est certum apud omnes, quod clericus suspensus peccat graviter, si exercet actum vetitum per suspensionem. Vide Salmant.⁸ — Excusatur tamen 1°. Si exercet Ordinem non sacrum; vel sacrum, sed non

Clericus exercens actum vetitum, si suspensio sit ad tempus:

juxta alios, non fit irregularis.

Juxta alios, fit irregularis.

solemniter. Salmant.^{d)}; et Contin. Tournely^{e)} cum S. Antonino^{e)}, Habert^{e)}, Sayro^{e)}, etc. (contra Suarez^{f)} et Navarum). Vide dicta Lib. VI, n. 38, v. *Objic. 2*. — Excusatur 2°. saltem a gravi culpa, si exercet ob ignorantiam aut metum gravem, aut in parva materia, puta, si fuerit suspensus a jurisdictione vel ab ordine, et exerceret actum levem jurisdictionis, aut benediceret mensam; secus, si benediceret aquam, nuptias, fructus, etc., juxta solemnitates Ecclesiae. Bonacina¹, Holzmann², Contin. Tournely³ et Salmant.⁴

314. — Sed hic dubitatur 1°. *An incurrat irregularitatem clericus, exercens actum a quo erat suspensus, si suspensio fuerat lata pro tempore determinato?* — Adsunt tres sententiae:

Prima sententia negat; et hanc tenent Gabriel, Avila^{a)} et Villalobos^{b)} apud Salmant.⁵ (qui probabilem putant cum Diana). — Quia (ut dicunt) suspensio lata pro tempore determinato habet rationem purae poenae, quae non inducit irregularitatem.

Secunda sententia communior affirmat; et hanc tenent Suarez⁶, Bonacina⁷, Pa-

Navar., Man., cap. 27, n. 163. — ¹ Disp. 3, de Suspens., punct. 4, n. 6. — ² De Poenis eccl., n. 249. — ³ De Censur., part. 2, cap. 2, art. 1, qu. 3, v. *Ex his*. — ⁴ Tr. 10, cap. 5, n. 12. — *Gabr. a S. Vinc.*, de Censur., disp. 5, qu. 5, n. 32. — ⁵ Loc. cit., n. 13. — *Diana*, part. 5, tr. 10, resol. 5,

d) Scilicet Salmant., loc. cit., n. 27, dicunt prohibitorum esse omnem actum cujuscumque ordinis tam majoris quam minoris, exercitum solemniter vel ex officio, illo modo quo « laicis pure talibus nequeunt exerceri ».

e) Contin. Tournely, loc. cit., qu. 3, eum excusat ab incurrenda irregularitate; et ita etiam Habert, de *Sacr. Ordin.*, part. 2, cap. 9, § 10, qu. 4. S. Antoninus vero, part. 3, tit. 28, cap. 1, dicit licite posse exerceri actum minoris ordinis ab eo qui non est ordinatus in eis; et Sayrus, loc. cit., num. 9, id excusat a mortali, seclusa peculiari consuetudine, etiam si solemniter exerceretur actus minorum ordinum.

f) Suarez profecto citatur a Collet contra sententiam assertam; sed revera id apud ipsum reperire nequivi; immo, disp. 40, sect. 2, n. 11, nedum contradicat, tenet eandem sententiam ac S. Alphonsus.

314. — *a)* Avila, part. 3, disp. 5, dub. 8, v. *Ad argumentum*; Villalobos, part. 1, tr. 18, diff. 3, n. 7, rationem hujus senten-

laus⁸, Contin. Tournely⁹, Escobar¹⁰ et Viva¹¹. Probatur haec ex cap. 1 de sent. et re judic., in 6°, ubi quidam, cum fuerit suspensus ad tempus et sic ministraverit, fuit expresse declaratus irregularis^{b)}. — Limitant vero Viva et Contin. Tournely^{c)} et Salmant.^{d)}, nisi suspensio sit oretenus lata; quia cum censura non possit licite ferri sine scriptura (ut dicemus n. 317, ad 10), non praesumitur episcopus voluisse delinquere, censuram oretenus ferendo.

Tertia sententia, quam probabilem putat Roncaglia^{e)} cum aliis, et quae mihi videtur absolute probabilior, distinguit et dicit, quod si suspensio fuerit lata per modum statuti aut praecepti, ob crimen futurum vel etiam praeteritum, sed habens tractum successivum: tunc transgrediens verius incurrit irregularitatem, ut patet ex textu praefato. — Secus, si suspensio sit lata ab homine per sententiam, ob meram punitionem criminis omnino praeteriti; quia talis suspensio habet rationem merae poenae, non censurae (juxta dicta n. 52). Censura enim, cum sit poena medicinalis, nequit ferri ob delictum

i. f. — ⁶ De Censur., disp. 26, sect. 2, n. 4. — ⁷ Disp. 3, de Suspens., punct. 4, n. 6. — ⁸ Tract. 29, disp. 4, punct. 6, num. 5. — ⁹ De Censur., part. 2, cap. 2, art. 1, qu. 3. — ¹⁰ Lib. 51, de Suspens., num. 96. — ¹¹ De Censur., qu. 6, art. 4, num. 5. — *Viva*, loc. cit.

tiae habent, scilicet non incurrere irregularitatem eum qui violat suspensionem latam per modum solius poenae.

b) Rectius: cap. istud sancivit quod si quis « ab officio » per annum suspensus, divinis se ingesserit durante censura, irregularitatem incurrat. Auctores vero citati tractant de suspensione ab ordine sacro.

c) Contin. Tournely, loc. cit., qu. 3, ita scribit: « Si quis tamen ordines exerceat contra prohibitionem episcopi qui id vetuerit, non ob aliquam ministri culpam, sed ob inculpabilem ejus defectum... haud incurretur irregularitas, quia talis suspensio nec censura est, nec poena delicti ».

d) Salmant., tr. 10, cap. 5, n. 8, ita sane docent negantes eo casu ferri censuram proprie dictam. Sed haec non afferunt tamquam limitationem; ipsi enim, ut supra notavit S. Alphonsus, primam sententiam probabilem existimant.

e) Roncaglia, de Censur., qu. 5, cap. 1, qu. 5, resp. 2 haec satis innuit, non tamen expresse dicit.

S. Doctor distinguit.

omnino praeteritum (ut diximus n. 54). Ergo quando quis transgreditur hujusmodi suspensionem, nullam incurrit irregularitatem: quae non a violentibus poenas, sed censuras, incurritur. Neque huic sententiae obstat textus praedictus; nam ibi non fit sermo de suspensione lata ab homine per sententiam particularem, sed lata a jure per statutum generale, quod respicit crimina futura; unde talis suspensio erat vera censura.

Dubatur 2°. An episcopus suspensus a pontificalibus incurrat irregularitatem, si pontificalia exercet, puta, confirmando, consecrando calices, etc.?

Negant Silvester ^{f)}, ac Innocentius ^{g)}, Abbas ^{g)}, Archidiaconus ^{g)}, Socinus ^{g)}, etc. apud Fagnanum ^{g)}. Quia (ut dicunt) episcopatus non est ordo, sed potius extensio sive complementum ordinis sacerdotalis; ut tenent Salmant. ¹ cum Soto, Gonet et aliis, ex D. Thoma ². — Unde inferunt, episcopum exercendo has functiones non contrahere irregularitatem; cum haec incurrat a censurato, tantum quando exercet ordinem sacrum.

Affirmant vero probabilius Navarrus ^{g)}; Bonacina ³ cum Majolo et Alterio; ac Fagnanus ^{h)} cum Paludano ^{h)}, Angelo ^{h)}, etc. — Ratio quia, etiamsi sententia quod episcopatus sit tantum extensio ordinis sacerdotalis, et non distinctus, esset vera

(quod negant plurimi apud Salmant. ⁴); tamen non potest negari, quod tale exercitium potestatis episcopalis sit actus ordinis sacri, si non distincti, saltem extensi: quapropter episcopus tunc dicitur vere exercere actum sacri ordinis. Tanto magis quod idem D. Thomas ⁵ ait quod, licet episcopatus non sit ordo respectu ad corpus Christi reale, tamen est verus ordo respectu ad potestatem in corpus mysticum. — Unde prima sententia non videtur satis probabilis.

Si autem episcopus suspensus a pontificalibus Missam celebrat solemniter in apparatu pontificali, certum est quod peccat; ut recte dicunt Filliucius ⁶, Sayrus ⁷ et Renzi ⁸.

An autem incurrat etiam irregularitatem?

Affirmant Angèlus ⁹, Navarrus, Bonacina ⁱ⁾ et Fagnanus ¹⁰. — Ratio, quia talis celebratio est actus proprius ordinis episcopalis; cum non possit exerceri nisi ab episcopo consecrato.

Negant vero probabilius Laymann ¹¹ cum Silvestro, Covarruvias et Avila; ac Diana ¹² cum Joanne Praeposito, qui testatur hanc esse communiorem doctorum sententiam. Ratio, quia episcopus sacrificando non exercet actum substantialem ordinis episcopalis, sed actum ordinis sacerdotalis, a quo non est suspensus; et quod

sect. 2, qu. 4. — ⁹ V. *Suspensio III*, num. 3. — *Navar.*, Man., cap. 27, num. 163. — ¹⁰ In cap. *Vel non est compos*, de temp. ordin., num. 36. — ¹¹ Lib. 1, tract. 5, part. 5, cap. 3, num. 4, v. *Tertio*. — *Silvest.*, v. *Suspensio*, qu. 5, v. *Cum autem*. — *Covar.*, in clem. *Si furiosus*, part. 1, § 1, num. 1, v. *Secundum*. — *Avila*, part. 7, disp. 9, sect. 2, dub. 2, v. *Sed notandum*. — ¹² Part. 5, tract. 10, resol. 4. — *Joan. Praepos.*, qu. 3, de *Suspens.*, dub. 2, num. 13.

f) Silvester, v. *Suspensio*, qu. 5, videtur potius affirmativam tenere sententiam.

g) Fagnanus, in cap. *Vel non est compos*, de temp. ordin., n. 17 et seqq., auctores istos citat pro alio casu, episcopi scilicet a pontificalibus suspensi, qui celebrat in pontificalibus. Et ita tenent Innocentius, in cap. *Cum medicinalis*, de sent. excom., n. 2; Marianus Socinus senior, in cap. *Ad audientiam*, de homic. voluti. vel casuali, n. 129. — Abbas autem, in cap. *Cum dilectus*, de consuet., n. 20, et Archidiaconus, in cap. *Quia pontificali*, de off. et post. jud. deleg., in 6°, n. 4, idem insinuant. — Navarrus pariter (in sen-

tentia contraria) loquitur de episcopo suspensus a pontificalibus et nihilominus pontificaliter celebrante. *Man.*, cap. 27, n. 163.

h) Auctores citati allegantur similiter a Fagnano pro alio casu; nihilominus Fagnanus, loc. cit., n. 31; Paludanus, in 4, dist. 18, qu. 7, art. 3, concl. 9, n. 20; Angelus, v. *Suspensio III*, n. 3, casum praesentem tractant et concordant.

i) Bonacina videtur potius cum ipso S. Alphonso sententiam negantem amplecti; nam loc. cit., n. 6, v. *Tertio*, negat hujusmodi episcopum irregularem fieri « si faciat actus convenientes episcopo, quamvis non conse-

Si Missam celebrat in pontificalibus, peccat.

Quando nam suspensus invalide absolvat.

sed probabilis non fit irregularis.

Quot modis feratur suspensio.

celebratio fiat cum pontificalibus, per accidens se habet: irregularitas autem non incurritur, nisi in exercitio actus ordinis prohibiti. — Et hanc sententiam expresse tenet etiam D. Antoninus ¹ cum Hostiensi sic dicens: *Suspensus a pontificalibus, si celebrat in pontificalibus, non erit irregularis ... quia pontificalia non sunt de substantia celebrationis: nec debemus judicare aliquem irregularem, nisi inveniat expresse*. Tanto magis, quod ait idem Fagnanus ² cum Archidiacono, etc., suspensos propter crimen tum solum, incurrit irregularitatem cum canon id exprimit: quia alias suspensio intelligitur lata quoad se tantum, nempe, quod tantum indignus prohibetur a ministrando.

« 4°. Suspensus non toleratus invalide absolvit; quia non habet jurisdictionem ». — [Ita Salmant. ³].

Secus si toleratus; quia hic valide jurisdictionem exerceret, etsi illicite, si non esset requisitus. Salmant. ³. — Suspensus autem ab Ordine, non est suspensus a jurisdictione. Ita S. Thomas ⁴, et Salmant. ⁵, communiter.

315. — « Resp. II°. Suspensio:

« 1°. Alia fertur ad certum tempus, quod elapso, exspirat; alia fertur absolute seu indefinite, manetque donec per absolutiorem tollatur.

« 2°. Alia est ab officio, sive id sit Ordinis, sive jurisdictionis; alia a beneficio; alia ab utroque.

« Suspensio ab officio, vel est a toto; vel a parte tantum, scilicet a functione Ordinis vel jurisdictionis. — Item suspensio beneficii, vel est a beneficio absolute; vel a quibusdam tantum functionibus, ejus ratione competentibus. Laymann, Bonacina ⁶ ».

¹ Part. 3, tit. 27, cap. 4, v. *Item quum quaeritur*. — *Hostien.*, in cap. *Cum medicinalis*, de sent. excom., in 6°, n. 30. — ² In cap. *Quaesitum*, de cohabit. clericor., n. 15. — *Archid.*, in cap. *Cum aeterni*, de sent. et re judic., in 6°, n. 5. — ³ Tr. 10, cap. 5, n. 15. — ⁴ Suppl., qu. 22, art. 3, corp. — ⁵ Loc. cit., n. 16. — *Laym.*, lib. 1, tr. 5, part. 3, cap. 1, n. 2. — ⁶ Disp. 3, de *Suspens.*, punct. 1, n. 2. — ⁷ Disp. 3, de *Suspens.*, punct. 2, n. 3. — ⁸ Loc. cit., n. 6. —

316. — « Resp. III°. Quantitas et qualitas suspensionis colligi debet ex verbis, quibus fertur: quae, utpote in re odiosa, non amplius sunt extendenda, quam proprie accepta significant.

« Unde resolves:

« 1°. Suspensio absolute, et in toto, prohibetur omne exercitium ratione officii proveniens, tam Ordinis, quam jurisdictionis; et consequenter non potest celebrare, nec valide excommunicare, vel neficia conferre, etc. — Suspensus vero a parte beneficii determinata, v. gr. ab Ordine tantum vel jurisdictione, privatur tantum illius officii functionibus. Unde episcopus, etsi non possit excommunicare, absolvere, delegare, etc.; potest tamen exercere actus Ordinis, ut consecrare templa, ordinare, etc. — Bonacina ⁷ ».

« 2°. Suspensus a certa functione Ordinis, v. gr. a sacramentorum administratione, non est suspensus a sacrificio. Similiter suspensus ab Ordine, potest nihilominus conferre primam tonsuram; quia non comprehenditur sub Ordine. — Bonacina ⁸.

« 3°. Suspensus ab officio simpliciter, non intelligitur suspensus a beneficio, seu fructibus ejus ^{a)}. Debet tamen per alium supplere, qui per se nequit, ut fructus percipiat. — Bonacina ⁹ ex Navarro, Suarez, Henriquez, Filliucio, etc. ».

Commune est apud omnes, quod suspensus ab officio non suspenditur a beneficio. Ita Suarez ¹⁰, Palaus ¹¹, Contin, Tournely ^{b)}, Antoine ¹²; et Salmant. ¹³ cum Sanchez, Avila, Coniack, etc. communiter; ex cap. 19 de purg. can., et cap. 14 de vita et hon. cleric. Consentit Fagnanus ¹⁴. — Sed recte limitant Fagnanus et Glossa

⁹ Loc. cit., n. 10. — *Navar.*, Man., cap. 27, n. 160. — *Suar.*, disp. 26, sect. 3, n. 4. — *Henriq.*, lib. 13, cap. 32, n. 3. — *Fill.*, tr. 17, cap. 2, n. 20 et 21. — ¹⁰ Loc. cit. — ¹¹ Tr. 29, disp. 4, punct. 5, § 1, n. 5. — ¹² De *Censur.*, cap. 4, qu. 1, n. 2. — ¹³ Tr. 10, cap. 5, n. 20. — *Sanch.*, de Matr., lib. 3, disp. 51, n. 12. — *Avila*, part. 3, disp. 2, dub. 1, concl. 6. — *Coniack*, disp. 15, n. 6. — ¹⁴ In cap. *Quaesitum*, de cohabit. clericor., n. 30. — *Fagn.*, loc. cit.

crato, aut faciendo solum actiones non facientes ad substantiam celebrationi seu ordinis episcopalis ».

i) Salmant., tr. 10, cap. 5, num. 15, haec dicunt de suspensio a jurisdictione.

316. — a) Et hoc tantum primum assertum habent auctores ex Bonacina allegandi.

b) Contin, Tournely, de *Censur.*, part. 2, cap. 2, art. 1, v. *Colliges 2*, id assertit de suspensio ab Ordine.

Qualitas suspensionis colligenda ex verbis quibus fertur.

Quaedam consecratoria.

Probabilis episcopus suspensus a pontificalibus ea exercens fit irregularis.

in clem. *Cupientes, de poenis*, v. *Suspensi*:
1°. Si crimen sit enorme; ut patet ex
cap. *Inter 10, de purg. can.* 2°. Si reus
contemnat suspensionem, nempe per an-
num in ea manendo; ut habetur ex
cap. *Cum bonae, de aetat. et qualit., etc.*
praeficiend. c).

« 4°. Suspensus ab Ordine non videtur
« suspensus a beneficio; quia beneficium
« non fundatur in Ordine. — Bonacina
« tamen dicit indirecte suspendi a fructi-
« bus ejus; quia, dum non potest facere
« officium, non potest percipere fructus ».
[Vide *seq. n. 5*].

« 5°. Suspensus a beneficio, etsi hoc ipso
« intelligatur suspensus a recipiendis fru-
« ctibus ejus, non tamen ab officio sive
« jurisdictionis, sive Ordinis, etiam quod
« illi ratione ipsius beneficii competit.
« Unde tenetur legere Horas, et caetera
« onera beneficii praestare, licet fructibus
« non fruatur: hoc enim debet sibi impu-
« tare. — Non tamen privatur commodo,
« quod provenit ex anniversariis stipendiis
« Missarum; nec eo, quod datur propter
« onus personale clericis: quia non sunt
« fructus beneficii. — Secus est de distri-
« butionibus quotidianis » [Ita etiam Na-
varrus ^{d)}, Covarruvias ^{e)}, etc. apud Salmant. ¹. Sed contradicunt Palaus ²; et iidem
Salmant. ³ cum Sanchez, Avila, Henri-
quez, etc.; quia poenae non sunt exten-

Bonac., disp. 3, de Suspens., punct. 2, n. 5. — ¹ Tr. 10, cap. 5, n. 21. — ² Tr. 29, disp. 4, punct. 5, § 1, num. 7. — ³ Loc. cit., n. 21. — *Sanch.*, de Matr., lib. 3, disp. 51, n. 12. — *Avila*, part. 3, disp. 2, dub. 1, concl. 6. — *Henriq.*, lib. 13, cap. 32, n. 8. — ⁴ Loc. cit., n. 12. — *Sayr.*, de Censur., lib. 4, cap. 6, num. 3, 8 et seqq. — *Suar.*, disp. 27, sect. 2, n. 5. — *Fill.*, tr. 17, cap. 3, n. 37, 39, 43, 44, 53 et seqq. — ⁵ Loc. cit. — ⁶ Loc. cit., num. 58 et seqq. — ⁷ De Censur., tr. 3, cap. 1, sect. 2, qu. 7. — ⁸ Part. 5, tr. 10, resol. 3. —

c) Cap. *Cum bonae*, ita profecto summa-
tur in corpore juris; textus tamen loquitur
de clericis qui « *triennio* » in suspensione re-
manserant.

d) Navarrus *Man.*, cap. 27, n. 160, loquitur
(sicut et ceteri auctores hic citati) de suspen-
so ab officio, quem negat suspendi a bene-
ficio, « quoad ea quae dantur non interes-
senti divinis officiis ».

e) Covarruvias, de Matr., part. 2, cap. 6,
§ 8, n. 8, ex parte tantum concordat, dicens
posse fructus percipere, si officium praestet,
nisi delictum propter quod privatur officio,
eum irregularem redderet.

dendae, ubi non sunt in jure expressae,
prout nullibi id expressum habetur.] « licet
« ex his, vel aliis beneficii fructibus possit
« ali, si aliunde sustentari nequeat ^{f)}. Bona-
« cina ⁴, Sayrus, Suarez, Filliuccius, etc. ».

Dubitarur 1°. *An suspensus a beneficio,
si sit pauper, possit fructus sibi retinere?*

Respondetur affirmative, si suspensio
est lata in poenam criminis omnino prae-
teriti (Vide dicta *Lib. III, n. 672*). — Secus,
si fuerit lata ob contumaciam; quia
non debet ab Ecclesia subveniri ei qui
voluntarie Ecclesiae disciplinam vilipen-
dit, cum libere possit a sua contumacia
recedere ^{g)}. Ita Suarez ⁵, Filliuccius ⁶,
Renzi ⁷ cum communiore; et Diana ⁸ cum
Sayro, Turriano et Cornejo, Gordon, Con-
ninck et Avila.

Dicunt tamen Contin. Tournely ⁹, Diana;
et Renzi ¹⁰ cum Petro Navarra, Avila, Pel-
lizzario et Hurtado, quod, licet beneficia-
rius per se teneatur fructus restituere, si
tamen fuerit occulte suspensus ^{h)} et munia
debita jam impleat, poterit sibi retinere
partem quam dare deberet substituto: hi
enim non sunt fructus beneficii, sed stipen-
dium laboris. — Vide dicta *Lib. III,
dicto n. 672*.

Dubitarur 2°. *An suspensus a benefi-
cio censeatur suspensus etiam a bene-
ficiis, quae possidet in aliena dioecesi?*

Negat absolute Sayrus ⁱ⁾; quia (ut ait)

Sayr., loc. cit., n. 12 et seq. — *Turrian.*, lib. 4, disp. 40,
dub. 2. — *Cornejo*, de Suspens., disp. 2, dub. 4, qu. 1; cfr. de
Excom., disp. 10, § 1, dub. un., v. *Et si roges*. — *Gordon.*,
lib. 7, qu. 14, n. 86. — *Coninck*, disp. 15, dub. 2, n. 12 et
seqq. — *Avila*, loc. cit., concl. 6. — ⁹ De Censur., part. 2,
cap. 2, art. 1, v. *Dico 2*. — *Diana*, loc. cit., resol. 3. —
¹⁰ Loc. cit., qu. 7. — *Petr. Navar.*, de Restit., lib. 2, cap. 2,
n. 237. — *Avila*, loc. cit. — *Pellis.*, tr. 7, cap. 3, n. 30. —
Gasp. Hurt., de Suspens., diff. 4, n. 10.

f) Nisi tamen propter contumaciam sus-
penderetur.

g) Hic agitur de fructibus, qui necessarii
sunt ad ejus suorumque sustentationem. Et
generaliter id concedunt auctores citati, quam-
vis aliqui negent posse fructus retineri pro-
pria auctoritate, saltem si sit contumax.

h) Auctores citati, exceptis Avila et Na-
varra, non limitant ad occulte suspensum.
Quin etiam Navarra omnes fructus concedit
ei qui officium praestat.

i) Sayrus, *lib. 4, cap. 6, num. 21*, hanc
sententiam profecto refert, sed eam non am-
plectitur.

Suspensus
a beneficio,
si pauper:
modo po-
test fructus
retinere,
modo non
potest.

modo sus-
penditur a
beneficiis in
aliena dioe-
cesi.
modo non
suspendi-
tur.

Limitatio.

Suspensus
a beneficio:

Suspensio
probabilius
valide con-
fertur no-
vum bene-
ficium.

episcopus extra suum territorium nullam
habet jurisdictionem.

Alii vero distinguunt: et negant, si
suspensio sit lata ab homine; secus, si
a jure, quia jus ubique locum habere debet.
Ita Decius ^{j)} et alii, apud Sayrum ^{k)}.

Alii demum communius et probabilius,
ut Renzi ^{l)}; et Contin. Tournely ^{l)} cum
Pontas ^{l)}, pro certo habent, suspensionem
comprehendere omnia beneficia, si sit a
jure. — Si vero sit ab homine, dicunt
intelligi tantum a beneficiis propriae dioe-
cesis, quando est lata per statutum. Secus,
si per sententiam: modo episcopus exprimat
velle suspendere ab omnibus benefi-
ciis; quia, licet ei non subiaceant beneficia
alienae dioecesis, subjacet tamen persona
suspensi, qui jus habet ad fructus benefi-
cii: unde, cum suspensio impediatur ipsi
jus exigendi, consequenter ille suspen-
ditur ab omnibus beneficiis. Quando autem
suspensio est per statutum generale, intel-
ligitur lata solum circa beneficia in dioe-
cesi.

Dubitarur 3°. *An, si suspensus acquirat
novum beneficium tempore suspensionis,
collatio sit nulla?*

Affirmant ^{m)} Bonacina ¹ et Holzmann ²
cum Palao et Mastrio; quia beneficia dan-
tur propter officium; ergo suspensus a
beneficio acquisito est etiam suspensus a
beneficio acquirendo, cum non possit munia
beneficii exercere. — Negant vero
probabilius Suarez ³, Laymann ⁴, Antoine ⁵,
Renzi ⁶; et Diana ⁷ cum Cornejo, Gordon,

¹ Disp. 3, de Suspens., punct. 2, num. 11. — ² De
Poenis eccl., num. 240. v. *Dixi*. — *Palaus*, tr. 29, disp. 4,
punct. 5, § 1, n. 3. — *Mastr.*, Theol. mor., disp. 13, n. 95.
— ³ Disp. 26, sect. 3, num. 8. — ⁴ Lib. 1, tr. 5, part. 3,
cap. 1, n. 3. — ⁵ De Censur., cap. 4, qu. 2, resp. 1, n. 2.
— ⁶ De Censur., tr. 3, cap. 1, sect. 2, qu. 9. — ⁷ Part. 5,
tr. 10, resol. 7. — *Cornejo*, de Suspens., disp. 2, dub. 4,

j) Decius, in cap. *Pastoralis*, § Verum,
de appellat., n. 25 et 26, priorem senten-
tiam tenet et pro ea citatur a Sayro, loc. cit.,
n. 21.

k) Renzi tres sententias refert, loc. cit.,
qu. 8; quamnam vero ipse amplectatur non
explicat.

l) Contin. Tourn., loc. cit., v. *Dico 1* et
Pontas, v. *Suspensio*, cas. 17, non habent
primum membrum, ubi de suspensione lata
a jure; quoad cetera concordant.

m) Hic quaedam confusio irrepsit; aucto-

Praeposito, Coninck, etc. Hi dicunt, talem
collationem esse quidem irritandam, sed
non irritam; quia nulla poena debet infligi,
nisi in jure sit expressa: nullibi autem haec
poena habetur. Immo ex cap. *Cum bonae 8,
de aetat. et qualit., etc. praeficiend.*, contra-
rium colligitur: dum ibi, cum aliqui qua-
driennium ⁿ⁾ mansissent in suspensione,
mandavit Pontifex exspoliandos a benefi-
ciis, tam ante, quam in suspensione acqui-
sitis; ergo collatio fuerat valida.

« 6°. Suspensus a beneficio potest nihilo-
« minus eligere, praestare, conferre be-
« neficium. Quia, etsi haec jura competant
« illi ratione beneficii, illi tamen actus
« non sunt beneficii praecise ut sic, sed
« potius officii et jurisdictionis. — Bona-
« cina ⁸.

« 7°. Suspensus a beneficio vel Ordine,
« absolute et sine addito, intelligitur sus-
« pensus ab omni beneficio vel Ordine:
« nisi aliunde constet. — Bonacina ⁹.

« 8°. Suspensus absolute intelligitur ab
« officio et beneficio. — Laymann ¹⁰ ».

317. — « 9°. Suspenso capitulo vel con-
« ventu, non censetur suspensi singuli,
« nisi sint in culpa, ait Sa ¹¹ et Laymann ¹² ».

Quando suspensio fertur in solam com-
munitatem, non afficit singulas personas,
quoad munia particularia, sed tantum
quoad officia vel beneficia totius commu-
nitatis. Ita communiter Bonacina ¹³, Holz-
mann ¹⁴; et Salmant. ¹⁵ cum D. Thoma ^{a)},
Avila ^{a)}, Henriquez ^{a)} Diana ^{a)}, etc. —
Quod si aliqui exercent functiones com-

Suspensio
lata in so-
lam commu-
nitatem.

qu. 2. — *Gordon.*, loc. cit., n. 88. — *Praepos.*, de Suspens.,
dub. 2, n. 24. — *Coninck*, disp. 15, n. 7 et 14. — ⁸ Disp. 3,
de Suspens., punct. 2, n. 12. — ⁹ Loc. cit., n. 8. — ¹⁰ Lib. 1,
tr. 5, part. 3, cap. 1, n. 2. — ¹¹ V. *Suspensio*, n. 13. —
¹² Loc. cit., cap. 2, num. 3. — ¹³ Disp. 1, de Censur., qu. 1,
punct. 4, n. 11, v. *Señ modo*. — ¹⁴ De Poenis eccl., n. 248. —
¹⁵ Tr. 10, cap. 5, n. 43.

res enim citati pro affirmativa, ita sane docent
de suspenso ab officio; et contra de eodem
negant Suarez, Laymann, Antoine. Cetero-
quin Holzmann, n. 244; Palaus, § 2, n. 3,
de suspenso a beneficio tenent negativam,
sicut pariter Suarez, disp. 27, sect. 1, n. 25
et 26, Laymann, Diana, Cornejo, et Praepo-
situs, locis cit. — Gordon autem, loquitur de
suspenso in genere.

ⁿ⁾ Lege: triennium.

317. — ^{a)} D. Thomas, in 4, dist. 18, qu. 2,
art. 3, solut. 2, corp. et ad 2; Avila, part. 3,

munitati tunc vetitas, dicunt Palaus ^{b)}, Suarez ^{b)}, Roncaglia ¹⁾; et Salmant. ²⁾ cum Coninck ^{c)} et Cornejo ^{d)}, eos non incurrere irregularitatem; quia prohibitio illa non est proprie censura, sed potius inhabilitas particularium personarum ad talia officia.

Si vero suspensio fertur in communitatem et in singulas ipsius personas, tunc non afficit innocentes, sed tantum delinquentes: nemo enim potest excommunicari aut suspendi pro culpa aliena; ut communiter docent Suarez ³⁾, Sanchez ⁴⁾; Salmant. ^{e)} cum Navarro, Soto et Palaus; ac Escobar ⁵⁾ cum Coninck, Avila ^{e)} Henriquez et Hurtado. — Et patet ex cap. 2, de Constit., et clarius ex cap. Quaesivit, de

his quae fiunt a majori parte capit., ubi dicitur: *Cum peccata suos auctores tenere debeant, nec poena sit ulterius protrahenda, quam delictum fuerit in excedente repertum.*

« 10°. Si praelatus solo verbo dicat sacerdoti: *suspendo te*, v. gr. a celebratione, videtur esse simplex tantum prohibitio, non censura; quia haec licite non fertur, nisi scripto. [Ut n. seq. ad 2°]. — « Praelatus autem non debet praesumi velle peccare, nisi aliud constet de ejus intentione; aut nisi religio habeat privilegium ^{f)} absque scripto ferendi censuras. Vide Bonacina ⁶⁾. [Ita etiam Salmant. ⁷⁾ cum Navarro et Henriquez].

Suspensio ferenda in scriptis.

DUBIUM II.

Quae sint Suspensiones in particulari, et quis ab eis possit absolvere.

318. *Quae sint suspensiones juris communiores clericorum.* — 319. *Quae religiosorum.* — 320. *Quae episcoporum.* — 321. *An quis possit suspendi ob culpam levem.* — 322. *Quis possit absolvere a suspensione.*

318. — « Resp. 1°. Suspensiones juris communiores sunt sequentes ^{a)}:

« 1°. CLERICI ipso jure suspensi sunt: « 1°. Recipientes ordines sacros ab « alieno, vel a proprio in aliena dioecesi; « vel sine aetate legitima, aut dimissoriis, « aut titulo, vel extra tempora, aut non « servatis interstitiis, vel per saltum, vel in « censura; vel denique post matrimonium « ratum. Qui omnes suspensi sunt ab excusatione ordinum, nisi fecerint absque

« dolo: et si ordine utantur, fiunt irregulares. — 2°. Excommunicans, suspendens, aut interdicens sine scriptura et causae expressione, est suspensus per mensem ab ingressu ecclesiae: nisi sit praelatus regularis. — 3°. Clerici scienter eligentes episcopum vel parochum indignum, suspenduntur a beneficiis biennio. — 4°. Ordinans et ordinatus simoniace, est suspensus ab ordinibus. — 5°. Parochi jungentes sponso alterius

¹⁾ Qu. 5, cap. 1, qu. 7, resp. 2. — ²⁾ Tr. 10, cap. 5, n. 47. — ³⁾ Disp. 28, sect. 4, n. 2. — ⁴⁾ De Matr., lib. 9, disp. 32, n. 6. — ⁵⁾ Navar., Man., cap. 27, n. 151. — ⁶⁾ Sotus, in 4, dist. 22, qu. 3, art. 1, v. Tertium discrimen. — ⁷⁾ Palaus, tr. 29, disp. 4, punct. 3, n. 2. — ⁸⁾ Lib. 51, n. 56 et 57. — ⁹⁾ Coninck, disp. 15,

n. 22. — ¹⁰⁾ Henrig., lib. 13, cap. 34, n. 1. — ¹¹⁾ Gasp. Hurt., de Suspens., diff. 9, n. 25, v. Suspensione vero. — ¹²⁾ Disp. 1, de Censur., qu. 1, punct. 8. — ¹³⁾ Tr. 10, cap. 5, n. 8. — ¹⁴⁾ Navar., lib. 2, consil. 3, de praesumptionib. — ¹⁵⁾ Henrig., lib. 14, cap. 5, n. 2; cfr. lib. 13, cap. 34, n. 3.

disp. 3, dub. 2, concl. 4; Henriquez, lib. 13, cap. 34, n. 1; Diana, part. 5, tr. 10, resol. 22, citantur a Salmant. pro alia propositione.

^{b)} Palaus, tr. 29, disp. 4, punct. 3, n. 3; Suarez, disp. 28, sect. 4, num. 4, hoc non habent.

^{c)} Coninck male citatur a Salmant.; hoc enim silentio praetermittit, disp. 15, n. 23.

^{d)} Cornejo, de Suspens., disp. 3, dub. 2, v. Sed respondeo, satis rem innuit, dicens de suspensione quae fertur in collegium:

« Hujusmodi suspensio ... non habet proprietatem poenae respectu inferioris cui imponitur ».

^{e)} Salmant., tr. 10, cap. 5, num. 45; Avila, loc. cit., dub. 2, concl. 2, non sine quibusdam distinctionibus hoc admittunt.

^{f)} De privilegio religionis non loquuntur Navarrus neque Henriquez.

318. — ^{a)} De suspensionibus latae sententiae hodie vigentibus, vide quae diximus supra not. a ad n. 208.

« parochiae, sine licentia. — 6°. Gravantes « alienis debitis ecclesias sibi commissas. « — 7°. Occupantes bona vel census ecclesiae, beneficii, vel alterius pii loci. — 8°. Sodomiam exercentes, simoniaci, pro « vocantes ad duellum, vel acceptantes; « raptores, vel praebentes auxilium. — 9°. Disputantes in alterutram partem, « in coetu virorum ac mulierum, de immaculata Conceptione B. Virginis. — 10°. Visitantes, si accipiant pecuniam « vel munera. Qui, si sint episcopi, suspensi sunt ab ingressu ecclesiae; si inferiores episcopo, ab officio et beneficio, usque dum restituant duplum. — 11°. Judex ecclesiasticus (non episcopus), qui facit injuriam contra justitiam « et conscientiam, parti litiganti. — Vide « Bonacina ¹⁾ ».

Adde 12°. Negantes absolutionem reuerti complicem manifestare: hi subiacent suspensioni ferendae sententiae, ex bulla, *Ubi primum*, Benedicti XIV.

Adde 13°. Latini celebrantes ritu graeco, et Graeci ritu latino. — Bulla *Etsi pastoralis*.

2° In religiosos.

319. — « 2°. RELIGIOSI. — 1°. Apostatae, recipientes ordines in apostasia. — 2°. Admittentes ad professionem, ante annum probationis peractum. — 3°. Non utentes habitu et vestitu, modo sibi praescripto. « — 4°. Introducentes mulieres in monasteria ».

3° In episcopos.

320. — « 3°. EPISCOPUS. 1°. Ordinans non subditum suspensus est a pontificalibus « per annum. Ordinans vero invitum suspensus est per annum a celebratione.

¹⁾ Disp. 3, de Suspens., punct. 5. — *Bened. XIV*, bulla *Ubi primum*, de die 2 Junii 1746. — *Bened. XIV*, bulla *Etsi pastoralis*, § 6, n. 10, de die 26 Maji 1742. — ²⁾ Tr. 17, cap. 8, n. 139, 141, 151 et 159. — ³⁾ Man., cap. 27, num. 151 et 159. — *Armill.*, v. *Suspensio*, n. 1. — *Barthol. Medina*, Sum., lib. 1, cap. 11, § 8. — *Henrig.*, lib. 13, cap. 34, n. 1. — ⁴⁾ Lib. 51, n. 58. — ⁵⁾ Disp. 28, sect. 4, n. 7. — ⁶⁾ De Matr., lib. 9, disp. 32, n. 29. — ⁷⁾ Tr. 29, disp. 4, punct. 3, n. 4. — ⁸⁾ Tr. 10, cap. 5, n. 44. — ⁹⁾ De Censur., confer. 4, n. 115. —

« — 2°. Admittens resignationes, contra « formam praescriptam. — 3°. Intrans monasteria monialium sine necessitate. — « Vide Filliuccius ²⁾ ».

321. — « Resp. II°. Praeter has suspensiones, aliae sunt ab homine. — Quae, « si sint graves, requirunt culpam mortalem; v. gr. ut quis suspendatur ab « omnibus actibus sui officii, vel fructibus « unius anni. Potest tamen aliquis ob peccatum veniale privari uno actu, v. gr. « eligendi ».

Sed hic dubitatur, an ob peccatum veniale possit ferri suspensio?

Affirmant Navarrus ³⁾; item Armilla, Medina et Henriquez ^{a)}, apud Escobar ⁴⁾.

Sed verius et communissime negant Suarez ⁵⁾, Sanchez ⁶⁾, Palaus ⁷⁾, Salmant. ⁸⁾; Elbel ⁹⁾ cum Filliuccio; et Escobar ¹⁰⁾ cum Laymann, Soto ^{b)}, Vasquez ^{c)}, Coninck et Hurtado, si suspensio sit *major*, nempe ab omni usu officii et beneficii, vel ab aliquo eorum per notabile tempus. Tunc enim requiritur mortale; quia poena debet cum culpa proportionari: unde esset nulla suspensio, si ob peccatum veniale imponeretur. — Secus vero, si suspensio esset

Ob peccatum veniale non potest ferri suspensio totalis.

partialis, nempe tantum ab officio vel a beneficio, et ad breve tempus; ut Suarez ¹¹⁾, Palaus ¹²⁾, Salmant. ¹³⁾ et Bonacina ¹⁴⁾. Qui idem dicit, si suspensio esset totalis, sed ad valde breve tempus, puta, ad diem vel hebdomadam ^{d)}. — Idem dicunt Sanchez ^{e)}, Palaus ¹⁵⁾; et Salmant. ¹⁶⁾ cum Suarez, Cajetano ^{e)}, Vasquez ^{f)}, Tapia, etc., si suspensio sit ferendae sententiae. Nam contra, si sit latae sententiae, vel sit indicta a jure,

Secus, si est partialis.

Vel ferendae sententiae.

Fill., tr. 17, cap. 4, num. 63. — ¹⁰⁾ Lib. 51, num. 59 et 60. — *Laym.*, lib. 1, tr. 5, part. 3, cap. 3, num. 2. — *Coninck*, disp. 15, dub. 3, n. 24. — *Gasp. Hurt.*, de Suspens., diff. 17, n. 19. — ¹¹⁾ Disp. 28, sect. 4, n. 7. — ¹²⁾ Loc. cit., n. 4. — ¹³⁾ Cap. 5, n. 44. — ¹⁴⁾ Disp. 1, de Censur., qu. 1, punct. 3, n. 7. — ¹⁵⁾ Tr. 3, disp. 1, punct. 15, n. 3 et 4. — ¹⁶⁾ Tr. 11, de Legib., cap. 2, num. 46. — *Suar.*, de Legib., lib. 4, cap. 18, a num. 17. — *Tapia*, tom. 1, lib. 4, qu. 10, art. 3, n. 3 et 4.

321. — ^{a)} Henriquez, loc. cit., expresse intelligit de suspensione ab homine.

^{b)} Sotus, quidquid dicat Escobar, hoc non habet, in 4, dist. 22, qu. 3, art. 1.

^{c)} Vasquez, in *1am 2ae*, disp. 158, cap. 5, n. 47 et 49, de suspensione absolute et sine distinctione loquitur, quam negat incurri nisi propter mortale.

^{d)} Bonacina utique haec dicit pro tempore

levi; non tamen exemplum affert diei unius vel hebdomadae.

^{e)} Sanchez, *Decal.*, lib. 6, cap. 4, n. 49 et 50, ubi has distinctiones affert, loquitur de excommunicatione. Cajetanus vero male citatur a Salmant.; nam, in *2am 2ae*, qu. 186, art. 9, ad 2 dub., haec minime dicit. Cfr. etiam, Sum. v. *Praecepti transgressio*.

^{f)} Vasquez pariter male citatur a Sal-

taliter ut incurratur sine alia monitione, non incurritur nisi ob mortale peccatum.

Quis possit absolvere a suspensione.

322. — « Resp. III°. Habens episcopalem auctoritatem potest absolvere a suspensione non reservata. Et communiter re-
« ligiosi, ex privilegiis, possunt absolvere
« ab omni suspensione in foro conscientiae; et episcopus potest absolvere ab
« omni suspensione juris, si Sedi Apostolicae specialiter reservata non sit. Lay-
« mann¹ ex Navarro, Suarez, etc. Immo
« etiam ab hac, si proveniat ex delicto
« occulto et non deducto ad forum contentiosum. Bonacina², ex Tridentino ».

Si suspensio sit imposita ad tempus, vel conditionale (v. gr. *donec* vel *nisi restituas*): tunc, termino transacto, de se tollitur suspensio sine absolutione; ut Salmant.³ cum Coninck, Palao, Avila, Henriquez.

Si vero sit imposita absolute, quisque confessarius potest eam absolvere: nisi sit reservata, vel nisi requirat satisfactionem partis. — Cum autem fertur suspensio in communitatem, is tantum illam absolvere potest, qui in communitatem jurisdictionem habet in foro contentioso. Salmant.⁴

DUBIUM III.

Quid sit Depositio et Degradatio: a quo, et ob quam causam ferri possit.

323. — « Subjici solent suspensioni depositio et degradatio (etsi censurae non sint, ut dictum est *Cap. I*) ob similitudinem quam habent cum suspensione; cum utraque sit ab ecclesiastico ordine aut beneficio. — Differunt autem a suspensione, quod illae auferant ipsum jus radicale et titulum beneficii, idque in perpetuum; suspensio non item. — Porro depositio generice accepta, alia est verbalis, quae absolute depositio dicitur: alia realis, quae dici solet degradatio ».

Depositio differt a suspensione.

324. — « Resp. I^o. Degradatio est privatio executionis officiorum et beneficiorum, simpliciter et in toto, et absque spe restitutionis, facta cum solemnitate, et privatione privilegii clericali, tam canonis quam fori, ita ut saeculari curiae subdatur.

Quid sit depositio realis, seu degradatio

« Dixi: *exsecutionis*, quia Ordo ipse non potest tolli. — Interim degradatus tenetur ad votum castitatis, si fuit in sacris; [Et invalide matrimonium contraheret; atque valide consecraret hostiam. Salmant.⁵ cum aliis] « et ad Horas, nisi has forte

« poena ad quam damnatur, v. gr. trimes, vel aliud impediatur ».

325. — « Resp. II°. Depositio verbalis est similis privato, sed sine solemnitate dicta; et relicto utroque privilegio canonis et fori ».

Quid, depositio verbalis.

326. — « Resp. III°. Clerici possunt degradari a suo episcopo, sed non ab inferioribus illo: deponi tamen possunt ab eodem per vicarium ».

A quonam fieri possit depositio.

327. — « Resp. IV°. Depositio fieri potest in casibus a jure expressis, et delictis: non tamen nisi gravioribus, arbitrio judicis. Ubi notat Laymann, crimen debere esse enorme, id est, unum ex maximis. — Degradatio similiter fieri potest in casibus tantum gravissimis: quales sunt v. gr. crimen haeresis manifestum, falsificatio litterarum Apostolicarum, sodomitia frequentata, gravis calumnia proprio episcopo irrogata. Vide Laymann⁶ et Filiuccium⁷ ».

Et quando nam.

Cum degradato solus Papa dispensare potest; sed cum deposito etiam episcopus, si crimen sit minus adulterio. — Salmant.⁸

¹ Lib. 1, tr. 5, part. 3, cap. 4, num. 2. - *Navar.*, Man., cap. 27, num. 162. - *Suar.*, de Censur., disp. 29, sect. 2, v. *Supposita*. - ² Disp. 3, de Suspens., punct. ult., n. 3. - ³ Tr. 10, cap. 5, n. 53. - *Coninck*, disp. 15, n. 16 et 30. - *Palao*, tr. 29, disp. 4, punct. 9, n. 1. - *Avila*, part. 3,

disp. 6, dub. 1, concl. 1. - *Henriq.*, lib. 13, cap. 35, n. 2, lit. x. - ⁴ Tr. 10, cap. 5, n. 52. - ⁵ Tr. 10, cap. 5, n. 60. - *Laym.*, lib. 1, tr. 5, part. 3, cap. 5, n. 2, v. *Crimina*. - ⁶ Lib. 1, tr. 5, part. 3, cap. 5, n. 6. - ⁷ Tr. 18, cap. 8, n. 207 et 208. - ⁸ Tr. 10, cap. 5, n. 68 et 69.

mant.; nam, *loc. cit.*, n. 47 et 49, dicit suspensionem annexam praecepto signum evidens

esse culpae mortalis; nec distinguit inter suspensionem latae et ferendae sententiae.